

Idyla

Karel Kryl

1. Má idyla je vylhaná jak Praha Karla Plicky,
lže požehnání pohana, byť znělo katolicky,
tma v ubikacích bojarů a mraky nad Žižkovem,
a gauner vzdychá po jaru a vraždí ducha slovem.
2. Rum do odlivky s valiem a dojati až k pláči,
jsme šťastni, když si nalijem, a jedno, kdo nám stáčí,
sbor ropuch zpívá rekviem, jsme s nimi na prameni,
ač se lží ještě nežijem, jsme s pravdou rozvedeni.